

и през януари 1943 г. Общо над 1200 затворници са приети в лагера в Лети; приблизително същият брой са и изпратените в Ходонин. Условието в лагерите са крайно тежки. Храната и медицинската помощ не достигат, а охраната нанася побои над затворниците. Над 500 души са загиналите в лагерите до 1943 г., когато те са закрити; повечето от оцелелите затворници са прехвърлени в отделението за цигански семейства в Аушвиц, заедно с още 3000 цигани, поставени в условия на свобода „под контрол“. Едва 600 души са оцелелите след края на немската окупация в чешките земи.

След Втората световна война, Чехословакия от 1945 г. е възобновена като държава на чехи и словаци и в нея няма място за ромите като народност. Когато през 1948 г. на власт идват комунистите, те възприемат политика на асимилация спрямо циганите.

Първата стъпка е забрана на чергарството със закон от 1958 г. Наказанието за неподчинение е затвор. Десет хиляди коне са отнети от чергарите, а колелата на караваните им са свалени. През 1958 г. комунистите заявяват в наредба, че циганите представляват социоекономическа (а не етническа) група, към която трябва да се отнасят по определен начин. През 1965 г. правителството одобрява Основни насоки за разселване и презаселване, съгласно които в нито един град или село не може да има повече от 5% цигани. Това означава, че огромните маси цигани трябва да бъдат презаселени от Словакия в чешките земи. И циганите, и потенциалното население домакин се съпротивляват на това разместване, макар някои роми сами да са се придвижили на запад в търсене на работа в следвоенните години.*

Правителството позволява създаването на Svaz Cikanů Romů (Съюз на ромските цигани) през 1968 г. Близко 20 00 души се

* Разселването и презаселването на циганите едва ли трябва да се възприема като форма на репресия спрямо тях (а и самите те не са ги възприемали по този начин). Целта на тези мерки (в крайна сметка недовършени като резултат) е да се ликвидират изолираните „осади“ в Словакия, възникнали в предишни исторически периоди, в които циганите живеят в много лоши условия, изхвърлени на километри извън чертите на селищата. Всъщност масовите миграции на цигани от Словакия в Чехия започват доста по-рано, още след Втората световна война, когато се заселват изоставените от судетските немци територии. Тези миграции не са преставали никога през целия период на съществуването на Чехословакия, като много цигани се преселват по икономически причини от селските региони на Източна Словакия в бурно развиващите се региони в Чехия. – Бел. ред.